

stem převzatým ani na státu, ani na těch osobách, které nabyly uvedených nemovitostí přidělem. Zda se vyhláška o chystaném provádění přidělu v příslušných obcích podle vlád. nař. č. 117/1922 Sb. z. a n. stala, či nikoli, nemá tedy pro souzený spor významu. Také druhý názor zastávaný dovolateli, že totiž může namítati zánik služebnosti opominutím včasné opovědi nebo žaloby podle § 31 náhr. zák. toliko přidělce, nikoli však jeho singulární nástupce, je mylný, neboť zanikla-li pozemková služebnost proti předchůdci žalovaného jako přidělci a nabyli-li tedy žalovaný od přidělce pozemku bez oné služebnosti, nemohou žalobci ani proti němu se domáhati práva zaniklé služebnosti.

Čís. 16458.

Pracovní soudy (zák. č. 131/1931 Sb. z. a n.).

Porušení předpisů poslední věty druhého odstavce §§ 16 nebo 32 zák. o prac. soud. se týká o b s a z e n í soudu.

Jde o zmatečnost podle § 28, odst. 1, č. 2 řeč. zák., nebyl-li rozhodující senát pracovního soudu nebo odvolacího soudu ve věcech pracovních složen z přísedících, kteří náleží k témuž povolání, anebo, když by takového nebylo, aspoň k podobnému povolání jako jsou strany.

(Rozh. ze dne 4. listopadu 1937, Rv I 886/37.)

Srv. rozh. č. 15484 Sb. n. s.

Z rozsudku pracovního soudu v P., vydaného o žalobě, již se žalobce Antonín A., krejčí v P., domáhal na žalované firmě W., dámské krejčovství v P., zaplacení 6.656 Kč, rozšířených na 6.956 Kč s přísl., se odvolaly obě strany. Krajský soud civilní v P. jako o d v o l a c í s o u d v e v ě c e c h p r a c o v n í c h rozhodl o odvolání obou sporných stran v senátě složeném mimo tři soudce z povolání z dvou přísedících, z nichž nikdo nenáležel ani k témuž, ani k podobnému zaměstnání, jako jsou strany, k ústnímu jednání odvolacímu byli povoláni ve směr přísedící ze skupiny »ostatní sbory«, a to při prvním ústním jednání odvolacím jeden přísedící ze soukromých zaměstnanců a druhý z oboru obrábění dřeva, při odročeném jednání byli přivzati oba přísedící z oboru stavebního a při dalších čtyřech jednáních oba přísedící ze soukromých zaměstnanců a při konečném ústním jednání jeden ze skupiny soukromých zaměstnanců a druhý ze skupiny »ostatní sbory«. V dovolání do rozsudku odvolacího soudu vytýkal žalobce jako zmatečnost, že odvolací soud nebyl řádně obsazen, poněvadž nebyly za přísedící senátu povolány osoby z oboru krejčovského.

Nejvyšší soud zrušil pro zmatečnost napadený rozsudek a řízení jemu předcházející, počínaje ústním jednáním odvolacím ze dne 11. prosince 1933, a uložil odvolacímu soudu, aby dále o věci jednal a znova rozhodl.

D ů v o d y:

Žalobce vytýká jako zmatečnost, že odvolací soud nebyl řádně obsazen, poněvadž nebyli v souzené věci přisedícími krejčí odborníci, tedy osoby, které by náležely k témuž povolání jako sporné strany.

Podle § 28, odst. 1, č. 2 zákona č. 131/1931 Sb. z. a n. je zmatečností, nebyl-li soud řádně obsazen. Může tedy býti skutečností žalobcem vytýkaná zmatečností jen tehdy, byly-li jí porušeny předpisy o obsazení pracovních soudů, to jest byl-li porušen předpis, jenž imperativně určuje, jak je obsazovati senáty u těchto soudů.

Podle §§ 16, odst. 2, a 32 zákona č. 131/1931 Sb. z. a n. je za přisedící toho, kdo náleží k témuž povolání nebo, když by takových nebylo, aspoň k podobnému povolání jako jsou strany. Podle odůvodnění vládního návrhu dotčeného zákona (tisk senátu N. S. č. 352/1930) odpovídá uvedené ustanovení v celku ustanovení § 20 zákona o živnostenských soudech, ve zprávě ústavně-právního výboru senátu N. S. k vládnímu návrhu zákona o pracovních soudech (tisk senátu N. S. č. 473/1931), jest k dotčenému ustanovení zmínka jen o přisedících ve sporech podle § 2, písm. g), zák. č. 131/1931 Sb. z. a n.

Srovnají-li se však tato dvě ustanovení, je zřejmé, že ustanovení § 16, odst. 2, zák. o prac. soud. je přísnější než ustanovení § 20 zák. o živnost. soud. V § 16, odst. 2, zák. o prac. soud. se nařizuje přiřazení přisedících náležitých k témuž neb aspoň podobnému povolání jako sporné strany imperativně (arg. slova: »bud'te povoláváni«), kdežto v § 20 zák. o živn. soud. není v té příčině výslovného ustanovení a v § 4 nař. z 23. dubna 1898, č. 57 ř. z., jenž upravil způsob povolávání přisedících k seděním, se nařizuje povolávání takových přisedících jen »pokud dobře možno« (v nař. »soweit als tunlich«).

Týká se tedy porušení předpisů §§ 16, odst. 2, a 32 zák. o prac. soud. obsazení soudu a zakládá proto porušení tohoto předpisu zmatek podle § 28, odst. 1, č. 2 dotč. zákona.

Šetřením podle § 509, odst. 3, c. ř. s. bylo zjištěno, že z přisedících, kteří byli přiřazení k ústním jednáním odvolacím, ani jeden nenáležel k témuž nebo podobnému povolání jako sporné strany. Jsou proto rozsudek i řízení odvolacího soudu, počínajíc ústním jednáním odvolacím dne 11. prosince 1935, zmatečné a bylo je tudíž zrušiti. V novém jednání bude na odvolacím soudě, aby při obsazení senátu dbal předpisu §§ 16, odst. 2, a 32 o prac. soud. a za přisedící přiřadil jen osoby, které náleží k témuž nebo podobnému povolání jako sporné strany. Ke konci je podotknouti, že podle §§ 23 a 33 zák. č. 131/1931 Sb. z. a n. není v řízení před pracovním soudem ani před odvolacím soudem ve věcech pracovních předepsáno nucené zastoupení advokáty a že proto není zmatečností, nebyl-li žalobce zastoupen právním zástupcem.

Čís. 16459.

Přednostní pořadí členských příspěvků vodním družstvům (§ 62 vod. zák. č. 71/1870 čes. z. z.).